

baade i den daglige Færdsel og ikke mindst ved en eventuel Ildbrand."

Idet man i øvrigt henviser til Bemærkningerne til det i Rigsdagsamlingen 1892—93 fremsatte Lovforslag om Foranstaltninger til Forsorg for aandsfuge (Rigsdags-tidenden 1892—93, Tillæg A., Sp. 2229—42), hvor det foranævnte Vædringsforslag findes gengivet, skal man til Oplysning om den nuværende faktiske Tilstand bemærke, at Fordelingen af samtlige Bladsjer for Alumnier i de Kellerske Landsfugeanstalter, beregnet den 31te Marts 1897, stiller sig efter Bladsantallet saaledes ifølge Anstaltens Marsberetning for 1896—97:

i Skoleafdelingerne.....	230	Bladsjer	
(foruden 60 Skoleelever).			
i Arbejdsafdelingen for			
Mænd paa Billemosegaard..	109	—	
i do. for Kvinder paa Gammel-			
moserhus.....	40	—	
i Asylafdelingerne:			
paa Karensminde (Asylet for			
voksne)	115	—	
i de 3 Børneasylter:			
Villa Popina.....	38	—	
Villa Tertia A.....	36	—	
Drengenasylet (Villa Tertia B.)	27	—	

Af det samlede Antal ... 595 Bladsjer ere samtlige Skoleelever og ca. 100 Asylister anbragte i lejede Lokaler, og det er, hvad de sidste angaar, forbundet med særlige Vanskeligheder at sikre passende Hygninger paa længere Tid til Anvendelse som Børneasylter paa Grund af Husvejernes almindelige Utilbøjelighed til at lade deres Ejendomme bebo af aandsfuge.

Som det er anført i Marsberetningen, er den ovennævnte Villa Mottlau, efter at være ramt af en Ildbrand, under hvilken dog ingen af de aandsfuge Børn kom til Skade, nylig bleven solgt, og Direktionen har derfor til midlertidig Anbringelse af denne Børneafdeling maattet leje en Villa paa Ørstedesvej, umiddelbart op til „Villa Tertia A.“ Det maa imidlertid ventes, at begge disse Villaeer ville blive oplygte til Frastykning inden 2 Mars Forløb, da den nuværende Villaserivitut paa Ejendommene bortfalder.

De her fremhævede Mømpes ved Benyttelsen af uhenigtsmæssige, til almindelig Beboelse indrettede Bygninger, og de Farer for en Katastrofe, som Sammenhobningen af

ca. 300 Børn i Skolehjemmet rummer, have gjort det til en Pligt for Anstaltens Direction, efter at den administrative Ordning var fastslaaet ved Loven af 1ste Marts 1895, at genoptage de Overvejelser af Spørgsmaalet om Anstaltens Flytning, som tidligere havde ledet Ministeriet til at fremsætte de foran berørte Forslag.

Til Oplysning om de i det hele foretagne Overvejelser af denne Sag hidsets følgende Affinit af Anstaltens foranævnte Marsberetning for 1896—97:

„Fra den i 1888 nedsatte Kommission forelaa følgende Plan til den fremtidige Udvikling af de Kellerske Anstalter:

Alle Asyl-Afdelingerne samles paa Karens-Mindes Grund, Arbejdsafdelingerne forblive paa Lyngby-Terrainet, og til Skole-Afdelingerne erhverves en ny mellem de andre og nær Kjøbenhavn liggende Grund.

Loven af 1ste Marts 1895 hviler til Dels paa denne Plan.

I det forløbne Aar er der i Direktionen vedtaget saa væsentlige Vædringer heri, at en Redegørelse herfor vil være paa sin Plads.

Medens Direktionen vedblivende er enig om, at det hidtidige System med Anstaltens Deling i de 3 Hovedgrupper: Skole-, Asyl- og Arbejds-Afdelinger uforandret bør staa ved Magt, har den fundet det ønskeligt, om Afstandene mellem de nævnte Afdelinger, af Hensyn til den fælles centrale Administration, blev betydelig mindre end efter den foreliggende Plan, helt saaledes, at alle Afdelingerne samlede paa et fælles Terrain af en saadan Størrelse og Bæffenhed, at de 3 Hovedgrupper der kunde bevare den nødvendige, relative Selvstændighed.

Dette Ønske vandt saa meget lettere Fodfæste hos Direktionen, som det viste sig vanskeligt at finde en for Skolehjemmet brugbar Grund. Opmærksomheden rettedes da først paa Muligheden af at samle alle Afdelingerne om Karens-Minde.

De dels med private, dels med Krigsministeriet førte Forhandlinger viste imidlertid snart Umuligheden heraf. Det sidste kunde ikke indgaa paa at afhænde nogen Del af de nær Karens-Minde liggende Fællede, og de af de private Ejere forlangte Priser vare saaledes, at Erhvervelsen af større Arealer vilde kræve ganske urimelig Summer.

Det nye Havne-Anlæg ved Kalvebodstrand har bragt alle de omliggende Arealer saa meget op i Værdi, at Direktionen, idet den derefter rettede sin Opmærksomhed paa Lyngby-Arealerne, kunde søge en Støtte for Tanken om Karens-Mindes Flytning heri,